Авизо (то) известие — ставане, обявяване, — вение, обаждане. 2) малъкъ кораблецъ който дава свдвния по черговскы удобны

Авлона старъ приморскы градъ въ Албания, който въ краятъ на X вѣкъ, въ началото на XI и въ началото на XII — принадлежалъ на българитѣ. Посвѣтилъ ся (светии) Димитрия, бѣлѣжи ся въ Авлона. М. 248. Срѣщу ся и вліяло София — бѣлѣ Недѣ отъ София (и пакъ — отъ Авлона.) Казва ся ~~дасть~~ Авлона, ~~толкоатъ~~ го и Аулон (Валона и Лавалона). Срв. Ал. ва и Ивания — Авлания.

Авлависамъ, Е. Евр. вд. [illegible]

Авладисамъ, на, но, — ный (отъ) подирецъ, одирецъ; съгледамъ; подказамъ.

Авладисвамъ, — сувамъ несвр. вд. наблюдавамъ за нѣщо; съгледувамъ нѣкого, замислямъ; §. Влаганъ

Авлия (та) в. хавлия, дворъ — ще, аулъ, длиж авлася, вътренъ дворъ, предъ дворъ, бразаулеи. 2) кѣрпа за избрѣсване, убрусъ, отривало, просоръ за баня. Ангелина ми ся избрисала со тенкя бѣлѣ авлия уще толко како сонце гре. В. 323. 3) тахрами, рѣчникъ, кѣрпа за привръзване глава, мутия, чемберъ.

Авокатинъ, — катъ, в. адвокатинъ.

Авра (та) и хавра, еврейскы храмъ Гличятъ пачо гифуте въ авра Ч. 142. кано гифутскъ авра Ч. 168. 2) хладовина, ведрина, хладина, пекъ хлидекъ въ дрѣсъ, вечерникъ.